

4601
D A V I D S
P S A L M E N,

Na de Nieuwe

OVERSETTINGE,

Op even veel Veersen, op de selfde
Wijfen, als van DATHENUS, en ge-
heel op Noten, en op een Sleutel
gestelt,

Gerijmt door

H E N R I C K B R U N O,

Con-Rector tot

H O O R N.

A M S T E L D A M,

gedrukt by CORNELIS de LEEUW, Boeck
verkooper op 't Water, tegen over de Koorn-
Beurs, in de Stuur-man. Anno 1656.

A P P R O B A T I E

Van de

C L A S S I S

Van

H O O R N.

WY ondergeschreven, by den Classe van Hoorn gestelt zijnde tot Visitateurs van dit tegenwoordige Psalm-boeck, gecomponeert door HENRICK BRUNO, Con-Rector tot Hoorn, verklaeren by desen, dat wy het selve, achtervolgende de resolutie des Synodi Nationalis hebben gevisiteert ende door-gelesen, ende bevonden met den fin ende de woorden van den Text soo na accorderende, dat het te verwonderen is, dat in soo een vloeyende Rijm, ende met so weynig by-voegsel ende veranderinge van woorden sulcks soo konstelick heeft kunnen geschieden. Oordeelen derhalven, dat dit werck van alle Christelicke Sangers met een bysondere stichtinge harer zielen sal konnen gebruyckt worden.

Aetum den 6. Januarii 1656.

HENRICUS SCHALKENIUS,
Predikant tot Hoorn.

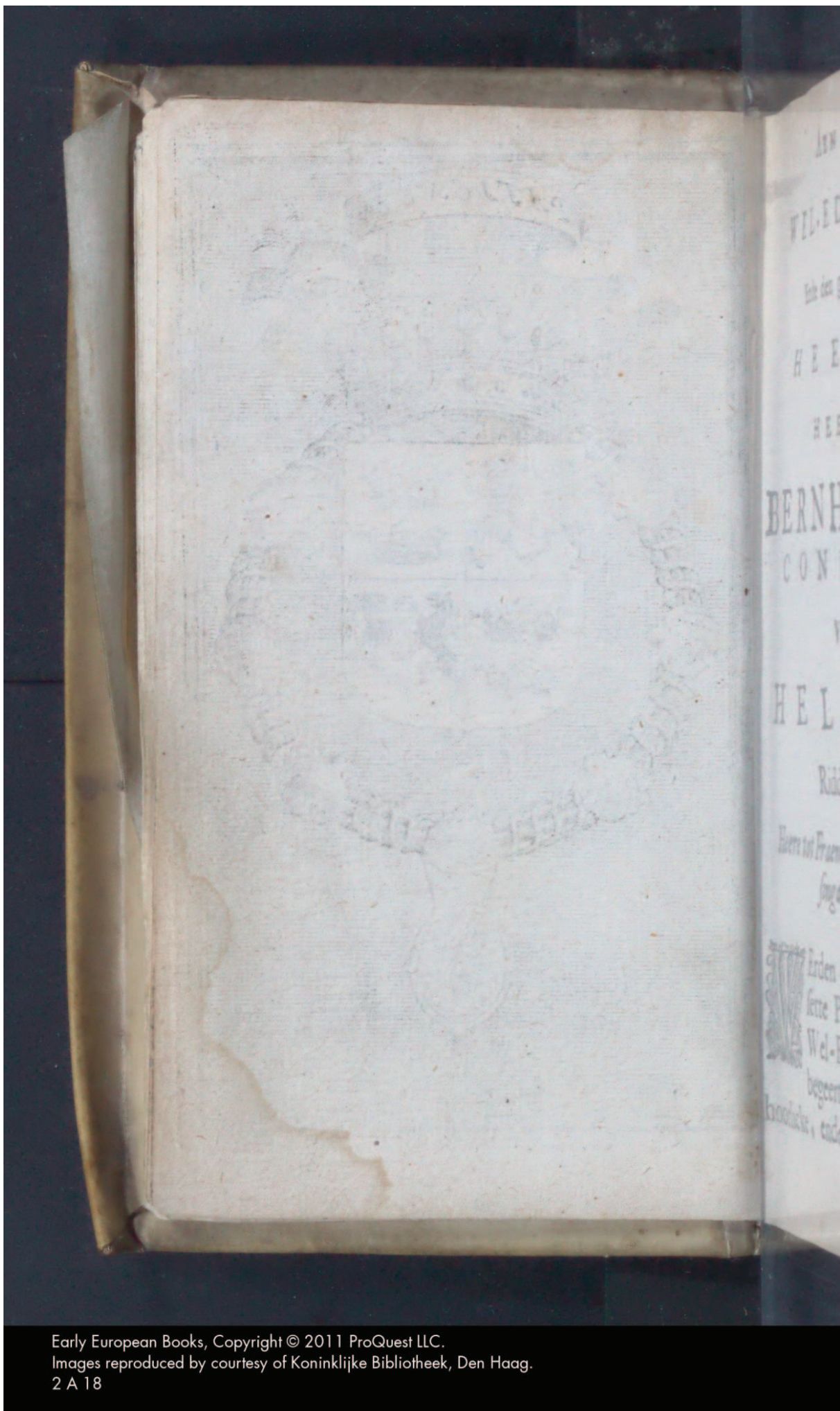
ANDREAS POSTHUMIUS,
Predikant in Swaagh.

Druck-fouten.

P Salm 128. vers 4. staet, kind'ren hoonen; en moet staen, kind'ren-foonen. Psalm 137 vers 1. staet, Wanneer aen Zion wierdt gedacht; van ons; en moet staen, Wanneer aen Zion wierdt van ons gedacht. Psalm 140. vers 5. staet, behoorden; en moet staen, en oorden.

ATIE
S I
R N
by den Cde v
de Vismen van
eck, gecomme
elk der zoen, v
overvloed de
weggevallen en
en intide de wo
de heren v
am, en me
ngt van w
nimen. Ord
of Chelien in
zandil konn
Schalkenhu
en Hoan.
Posthuut
in Stragh.
en met de
Wimmer en de
Wimmer van de
den, behoudt

A E N D E N

W E L - E D E L E N ,

Ende den gestrengen

H E E R E ,

H E E R E

B E R N H A R D T

C O N D E R S

Van

H H E L P E N ,

Ridder, &c.

Heere tot Fraem, Sawwert, Husinga, &c.

W

Erden dese Nieuw-overge-
sette Psalmen, door sijne
Wel-Edele gestrengheydts
begeerte bearbeydt, met be-
moorlicke, ende onderdanige gene-
(a) 3 gent-

gentheydt toe-geëygent, ende op-ge-
dragen, van sijne Wel-Edele gestreng-
heydts

Aller-ootmoedigste ende aller-
verplichtste Dienaer

HENRICK BRUNO

Hoorn desen 22sten May 1655.

VOOR-

V O O R - R E D E N .

Bemide Leser ,

Ontrent drie jaren geleden , hebbe ick de Bucolica , ofte Herders-kouten van Virgilius , in Nederlandtsche Rijn , regel aen regel , over-geset , ende dat werckje , neffens den onvergelyckelicken Heere van ZUILICHEM , den Wel-Edelen gestrengen Heere BERNHARD CONDEERS VAN HELPEN , &c. met behoorlicke , schuldige eerbiedigheyt op-gedragen. Aen d'eene , soo om dat hy over vele jaren mijn gebiedende Heer en Meester was geweest , als om dat den na mijn gering vermogen vertolckte Prins der Latijnsche Poëten geen naerder beschuts-heer soude kunnen vinden , dan dien van de Nederlandtsche , ende daerom oock van selfs sijn toevlucht scheen tot den selven te nemen ; Aen d'andere , soo , om dat hy een on-uytspreeckelick liefhebber , een over-groot kenner , een volmaeckt oordeelaer van alle geleertheydt , ende infonderheydt van de Dicht-kunst is , als om de on-eyndige beleeftheden my onwaerdig bewesen , ende de weldaden van hem genooten. Toen ick sijne Wel-Edelheydt mijne boven-gemelte Herders-kouten op-droeg , verfocht hy my , dat ick de Psalmen des Konincklicken Propheetts , en waerlick Goddelicken Poëets , mede soude oversetten. Het verfoecken van foodani-

(a) 4

gen

gen Heer, reeckende ick, in mijn gemoedt, gebieden; het weygeren, een verfoeylicke ondanekbaerheydt; het gehoorfamen, wel swaer, maer nochtans, om voornoemde redenen, noodtsaeckelick. Geen' eere hebbe ick in dit werck na-gejaegt, dan Godes: Geen' nuttigheydt, dan de stichtinge van Godes Kercke. Kan het daer toe strecken, soo hebbe ick mijn wit en oogmerk volkomentlick getroffen; Ende gy, be-minde Leser, weet het dan eerst Gode, den Heere danck, dat Hem, mijne geringste aerdtworms arbeydt, daer toe belieft heeft te zegenen; ende naest Gode, den wel-gemelten Heere **CONDERS**, die de selfde belieft heeft te gebruycken. Dit hebbe ick geraden gevonden, uwe bescheydenheydt, na waerheydt, te gemoet te voeren; ten eynde niemant vermoede, als of ick (die de laetste ben, en de geringste geerne bekenne te wesen) my hadde ingebeeldt, na soo vele voortreffelicke mannen, die in desen Heyligen oegst, na Dathenum, hebben gearbeydt, yets beters, wonders, en bysonders te fullen uytwercken, ende alle mijne voor-gangers de loef, gelijk men seydt, af te steecken. Sulcke gedachten moeten, en fullen, door Godts genade, hope ick, altijd uyt mijn herte gebannen zijn. Oock is derhalven geensins mijne verwachtinge, dat mijne Psalmen de boven-sang oyt fullen hebben, ofte in plaetse van Datheni, openbaerlick ingevoert, ende van de geheele gemeente gesongen moeten werden. Hadde sulcks gevoeglick kunnen geschieden, den Heer van Sint Aldegonde, een man, soo uyt-steeckende in Staet, en niet minder in geleertheydt, en meer andere Heeren, soo overleden, als noch in leven zijnde, hadden sulcks om strijdt, ofte liever, hoeft

voor

voor hoeft, dubbelt wel verdient. Maer, om de eenvoudige, van de welke vele meenen, dat de Psalmen Datheni, de Psalmen Davids, en dienvolgende Godes onveranderlicke woordt selve zijn, geen aenstoot te geven, hebben de Hooge Overigheden, ende de eerwaerdige Synodale en Classicale Vergaderingen, de veranderinge ende nieuwe invoeringe niet geraden kunnenvinden. My is selfs in 's Graven-Hage gebeurt, toen ick de eere, en 't geluck had, by den Wel-gemelten Heere van Zuilichem te woonen, dat ick eens uyt de Nederduytsche Kerck quam. Een Burger, van mijne groote kennisse, siende dat ick een boeck in de handt hadde; vraegde, wat het was? een Psalm-boeck van Marot en Beza, seyde ick. Hoe, (seyde hy,) dit kan ick niet verstaen (om dat het Françoys was) ende vinde oock niet de Naem van Dathenus. Ick voegde daer op, dat ick geen lust en had Datheni Psalmen te singen, dewijle die andere ongelijck, mijns oordeels, better waren, &c. De goede man soude bykans een nieuwen Over-priester van sich selven gemaect, ende sijne kleederen, door een blinde yver, verscheurt hebben, als meenende dat ick Godts-lasterlick sprack, dewijle Davids Psalmen, 't gene geen Jode, geen Christen, tegen-spreect, Godts Woordt zijn, en de selfde door Dathenus (*ô Sancta simplicitas! ô Heylige eenvoudigheyt*) verbeterd waren. Dathenus heeft geensins de laetste lof verdient, om dat hy de eerste geweest is. Het was uyttermaten veel in die tijden. De Nederlandtsche Dicht-kunst is nu op den hoogsten trap. Hy heeft ten minsten sijn best, en de andere niet meer dan haer best gedaen. Wie van allen de Papegaey geschooten, sijn oog-merck naest getroffen hebbe, is boven en buyten mijn

(a) 5. oordeel,

oordeel, 't welck ick geern eens yeders gevoelen onderwerpe, gelijk oock dit tegenwoordige Werck, in 't welcke op te maecken, ick geen boecken ter wereldt hebbe gebruyckt, (om een yeder het sijne te laten) dan den Psalter van de laetste Overfettinge, ende somtijdts oock den Hoog-Achtbaren en door-geleerden Heere JAN de BRU NE, Pençionaris van de Edele Mogende Heeren Staten van Zeelandt, om een gelijkfinnig woordt, my tot de voet-maet dienstig, uyt te vinden. Bindende, soo veel mogelick was, my stip aen de Godlicke Woorden van de Man na Godts herte. Soo dat ick derve hopen en vertrouwen, den aendachtigen Sanger eenig vergenoegen in dien deele te fullen hebben gedaen, wanneer hy den text ofte de aenteeckeningen neffens mijne Rijm na-siende, sal bevinden, dat ick ter rechter nochte ter slinker zijde, mijns wetens, van den sin noyt, en van de woorden niet verder ben afgewecken, dan om den Rijm uyt te vinden, somtijdts noodtfakelick was. Om de selfde redenen hebbe ick de Hebreuwsche Grondtaels eygenschappen van spreecken, die anders in bequamer Nederlandts hadden kunnen uytgedruckt werden, willen behouden, ende den Leser na de aenteyckeningen van die hoog-verlichte Mannen, de laetste Over-setters, wijfen. Datheni woorden, ja somtijdts gēheele regels, daer ick die oordeelde met den text of sin wel over een te komen, hebbe ick niet alleen my niet geschaemt te behouden, en de mijne daer van te maecken, maer sulcks oock geraedtsaem gevonden, op dat ick so weynig verandering soude maken als mogelick was, en dat derhalven het sonder eenige confusie, neffens Datheni Psalmen, in de Kercke van de liefhebbers ende verstandige kenners

kenners der Poësie kan gebruyckt werden. De
nauw-keurigheydt, het strenge oordeel van de
vyer-schaer der lecker-oorige Puyck-dichters
onser eeuwe, wil ick af-bidden door een oprech-
te bekentenisse, dat ick wel hier en daer eenige
vryheydt genomen hebbe, maer die niet sonder
exempel van andere, insonderheydt van de
Fransche zy, en die in allen gevalle in foodanigen
Werck met eenige oogluycinge, heuschelick
behoorde over 't hooft gesien te werden. Eynde-
lick, kort om, met een woordt, ick hebbe liever
somtjids uyt de Dichters banden willen sprin-
gen, dan uyt de bandt van den Heyligen Geest
door David, Sijnen knecht, spreekende. Hier
mede eyndigende, ende U. L. den Almogen-
den ende den Woorde Sijner Genade bevelen-
de, blijve

U. L. Dienst-willige

HENRICK BRUNO.

Hoorn desen 27sten van December 1655.

(a) 6 A E N

A E N D E N
L E S E R
Van dit
P S A L M - B O E E C K .

U B R U N O met zijn Psalm-gedicht
Ons' ooren saghjes streelt :
En Iſr'els Harpe-flager light
Der vromer herten steelt ;
Laet ik D A T H E E N , en M A R N I X , voor
Die 't , haer te lesen lust :
Hier voelt mijn hert , en hoort mijn oor
(In ſuiver Duitsch) ſijn luſt .
Sijn luſt kan ſigh hier mee' voldoen ,
('k Geloof nau dat ik miſſ')
Die geen voor-oordeel na wil voën ;
Maer ſleghs te vreden is
Met 't heil'ge Liet , ſoo kort , ſoo net ,
Door rijke rijm verklaert .
Heel Hollandt magh hier van te bet ;
Opſtjgend' hemelwaert .
Terwijl 't hier nogh op aerden leeft ,
En vaek van droefheit ſchreit :
Of ſomtjts ſtoff van danken heeft ;
Hier vindt gy 't alle beid .

A. P O S T H U M I U S .

O P

OP HET
PSALM-BOECK,

Kunstelijk na de Nieuwe

OVERSETTING,

Gerijmpt door

HENRICK BRUNO,

Con-Rector der Latijnsche Schoole

Tot

H O O R N.

Hoe klinkt den toon van 's Hemels soet
geluyt
Door BRUNOOS breyn, ten gouden vee-
deruyt!

Wanneer sijn geest, van hooger geest, gedrongen
Met Dawid komt dus Koninklijk gesongen,

Door menichte van eeuwen, tot ons af!

Het mengel-rijm dat smaakt my nu te laf.

Mijn geest ontbrant! ik moet in hooger saaken,

In desen Rijm, mijn ziel, mijn hert vermaaken.

Een lof-zang hier te dichten van dit dicht

Dat was de Son maar met een toorts gelicht:

Dit segg' ik maar, (en meen' het te beseffen)

Dat geen gedicht dit dicht sal overtreffen!

Wat moet hy zijn in David afgereght

Die alles seyt wat David heeft gefeght?

En hem daer by naaupuntigh heeft verbonden

Dat niet een woort daar buyten wert bevonden?

Hy smaakt gewis op Koninklijke wijs,

Als David smaakt, des Hemels soete spijs.

Hy

Hy handelt recht de Goddelijke dingen
Die noyt is stom van haaren roem te singen:
Op maat is nu de Koning en Profect
Volfinnig, of 't een proze was, gekleét;
Die maateloos in Godsvrught heeft gesongen,
In d'oude eeuw', met nieuw'-herboore tongen.
Dien hemel-zangh doorboort een yder 't oor
Die David hoort, met Goddelijk gehoor!
't Verquikt de ziel, van bang' en droeve harten
Geneepen door de sonde vol van smarten.
Geen voorwerp van wat quaal' het weesen mach
Het vint hier heyl, 't verkrijght een blijde lach;
't Geloovigh hart voor niemant heeft te krenken:
't Verkrijght van Godt wat dat het kan bedenken!
Geen pijl en quetst de ziel soo met haar scharp
Dat zy versuf; wanneer maar dese harp
Wert gaende, met haar geestelijke toonen:
Die ziele meent alreê met Godt te wonen!
Haar klanken dringen wis ten Hemel in,
Ter Koore-waart by 't heylig Hof-gefin:
Wat harte sal tot lust hier niet ontbranden
Na maat-gezang met 's Hemels-ingelanden?
Ontsluyt, ô Heer! doch meer en meer den mont
Van die met U gehecht zijn in verbont;
Die zijn 't, ô Godt! die doch na U verlangen:
Haar hooghste lust zijn Uwe lof-gefangen.
Genaade is den sondaer noyt ontgaan
Beschreyende den gruwel sijner quaân:
Hy is voorwaar van Gods verkoore benden
Hem reynende van 't modder der ellenden.
Den harpenaar leyt nu als in een zee
Van traanen: want sijn sonden doen hem wee.
Sijn ziel, daar na, die is gelijk ontbonden,
Om dat hy heeft sijn Godt, sijn heyl, gevonden.
Dan rijst sijn hart tot booven het gestarnt.
Hy toont dat hy geheel in liefde barnt.
Hy zingt den Heer', hy tracht met duyfent klanken,
Met dankx genoegh (waar 't moog'lijk) Godt te danken!
Dan roempt hy weêr Godts wond'ren groot en breed,
Die hy alleen, geen dier, te werken weet;

Dat

Dat kan hem in het diepſte der benouwen
Op hem alleen vrymoedigh doen betrouwen.
O Hemel-vorſt! wat iſſer niet al ſtof?
Wat roempt niet al van uw roemwaarden lof?
Wie 't minſt' hier van beluſt is op te halen
Moet dikwils in de meenichte verdwaalen!
't Geluyt verdwijn dat ydel klinkt, en bralt;
Vermidts het doch den Schepper niet gevalt.
Maar deefen zang, Godvruchtigh opgeheeven,
Gevall' U Heer, in dit, en 't ander leeven.

J. BOGAARD.

A E N

A E N
HENRICK BRUNO,
Over zijn wel - overgesette ende gerijmde
P S A L M E N
D A V I D S.

Y, die de Pſalmen van den Konincklicken
heylig
Dat Goddelicke werck van David Jeffe
Soon,
Stelt op een soeten trant, en maeckt voor
alle veylig

De weg tot Sang door Rijm en lieffelicken toon,
Doet ons verwonderend' op uw' Gedichten staren,
Hoe dat gy nauw en stip u bindt aen 't Heylig Woordt,
En weet uw' Dicht met 't werck van David soo te paren,
Dat aller oordeel is, 't is alles soo 't behoort :
Gy pronckt niet met de prael van vergesochte reeden,
Maer houdt u aen het werck dat alles in sich heeft,
Gy doet daer af noch aen, maer laet het al sijn leeden
Behouden, dat aen u geen kleyne roem en geeft.
Puyk-dichter gaet vry voort in sulck een kley te ploegen,
Wy wachten weer wat goets van u rechtschapien hand,
Wy sullen na dien oegft ons alle greetig voegen,
Houdt aen terwijl uw' geest in sulck een yver brandt.

Joann. de Groot Jacobs.

O P

OP DE
P S A L M E N
D A V I D S,

Gerijmt na de Nieuwe Overfettinge des By-
bels, door het verfoeck en ernstige
aenmaninge van den

W E L - E D E L E N

Gestrengen

H E E R E , Den H E E R E

B E R N H A R D T
C O N D E R S

Van

H E L P E N ,

Ridder, Heere tot Fraem, Sauwert, Hu-
singa, &c.

Van den Hoog-geleerden

H E N R I C K B R U N O ,

Con-Rector tot

H O O R N .

Oor d'heerlickheydt des stofs, wierd Bru-
no stofgegeven,
Van Bernhardt Conders, dien seer wel-ge-
booren Heer,
Om Davids Psalmen eens, ten deel alreë
geschreven,
Naer d'Overfettinge des Bybels, tot Godts eer,

Ten

Ten vollen te voldoen : waer in hy fin, en woorden
Stelt naer de ware fin, de vooyfen net alleens,
Als men in Nederlandt, en oock aen vele oorden
Gewoon te fingen is : en 't is yets ongemeens,
Door dien, die, diefe leeft met opmerck en met finnen,
Ten vollen is vernoegt. Laet ons dit heerlick werck,
't Geen ons werd meê gedeelt, met hart en ziel beminnen,
Gebruycken binnens Huys, op 't landt, en in de Kerck.
Om foo, van tijdt tot tijdt, fich felven te gewinnen
Tot onderfoeckinge van Davids oogen-wit; (nen,
Want daar door leert men God, en ook dien Heyland ken-
Die aen de rechter-handt van Sijnen Vader fit.

G. STYLS.

RE-

REGISTER,

By't welcke de Christen-Kercke, ofte yegelick Persoon bysonder, sal weten te vinden (na de bequaemheydt ofte gelegentheydt des selven) het waerachtig gebruyck der Psalmen.

A L L E die hier na volgen / sullen bequaem zyn den genen die hem boeget te bidden om vergevinge sijner sonden / bysonderlich is't dat hy sieck is / ofte om sijne boosheden gestraft werdt / te weten den 6 / 25 / 32 / 38 / 51 / en 130 Psalm.

Hier na volgen die oorzbaerlick ende nut zyn om te bidden vooz de Christen-gemeente / na gelegentheydt der saken / als de selfde in verscheyden manieren soude mogen geaffligeert ende gequelt zyn / het zy datse verdrucht is dooz geweld / ofte dooz valsche calunnieuse beschuldin-ge / sal alsdan gebuychen den 10 / 12 / 13 / 14 / en 123.

Is het datse verhindert ofte helet werdt van den afgoden-bienaren / in het gebuych ende oeffeninge van de Religie / falsche gebuychen den 42.

Is het datse aengebochten werdt om het Woordt Godts / falsche haer vermaechen met den 35 / 43 / 74 / en 88.

Is het datse al-te-met besprongen ende met geweld overweldigt werden tot strijdens toe / falsche tot haer gebuych nemen den 17 / 20 / 80 / en 83.

So se gemolesteert werdt van eenige der selver Gemeente / valsche broederen / falsche hebben den 94.

Is het dat de selfde gebancselich ofte in elendigen benauiden staet is / soo hebt gy den 79 / 102 / en 137.

Ende is het simpelich om te bidden vooz de voozspoedigheyt der selver / den 67 sult gy daer bequaem toe binden.

Dese nabolgende sullen bequaem zyn om Godt te dancken vooz de weldaden die hy Zijne Gemeente ofte Kercke gedaen heeft dooz victorie / gy hebt den 9 / 18 / 23 / en 149.

Is het na verlossinge en ontsettinge van druck ende benauwtheyt / gebuycht den 27 / 34 / 77 / 124 / en 129.

Is het om simpelich danckbaerheyt te vertoonen van eenige weldaden / soo hebt gy den 48 / 81 / 106.

Is het dat gy zyt ter halber verlossinge / den 126.

Is't dat gy bidt om volkomen ende perfecte verlossinge / soo hebt gy den 105.

Dese nabolgende sullen nut zyn alle gemeene personen / om Godt te bidden na oorzbaerliche gelegentheydt der saken.

Soo het is vooz een gemeen gebedt tot Godt / soo sult gy nemen den 85 / 121.

Is het als sieck ende krank wesen in deser werelt / so hebt gy den 16 / ende 71.

Is het dat gy u bindt uyterlick gequelt ende benauwt / gebuycht den 88 / ende 143.

Is het dat uw' byanden u t'onrecht verbolgen ende overlaffen / vertroost u met den 35 / 44 / 52 / 53 / 54 / en 59.

Is het dat gy u bevindt in grooten noodt ende angste / gebuycht den 31.

Is het dat gy bemerket dat den Name Godts gelastert werdt van den boosen / dan is de 28 / bequaem.

So u het welbaren der Godtloosen ende quaden temteert om

Register.

om quaedt te doen / vertroost
u met den 57/ ende 73.

Zijt gy aengebachten dooz
wanhope ende desperatië / soo
hebt gy den 39.

Soo gy Godt bidt te willen
beschermen uw' onnooselheyt/
hebt gy den 58.

Soo gy u bindt verlaten van
der geloobigen vergaderinge/
oeffent u in de 84/ en 120.

Zijt gy gequelt ende gemoeyt
dooz qualick-spreckende ende
ballische getupgen / gebzupcht
den 109.

Soo gy ten stryde gaet / hebt
gy den 144.

Dese nabolgende zyn be-
quaem den genen die Godt
danckbaerheyt vertoonen wil-
len / na de gelegentheyt der
saecten.

Soo gy u genoeg bindt van
der doodt verlost te zyn / hebt
gy den 30/ en 138.

Is het dat gy Godt danc-
ken ende loben wilt / na dat Hy
u bystandt vertoont heeft / soo
sult gy den 40/ bequaem binden.

Dese nabolgende zyn ooz-
baerlich den genen die hen tot
lof-sangen ende verwonderinge
van Godts wercken begeben.

Soo het is om groot ende
kondig te maechen Sijne wer-
cken / sult gy Hem loben met
den 8/19/29/104/ en 111.

Soo gy Sijn goetheyt ber-
huyden wilt / hebt gy den 24/
33/65/66/103/118/ en 145.

Soo gy verheffen wilt Sijn
barmhertigheyt ende waer-
heyt / hebt gy den 88.

Om te verkondigen Sijn
grootheyt / den 97.

Om te prijzen Sijn rechtbeer-
digheyt / oeffent u met den 92/
ende 93.

Om te bewijzen Sijn boozsich-
tigheyt / den 75/113/136/ en 139.

Om te prijzen Sijn Wet / den
19/ ende 119.

Om Hem te dancken dat Hy
ons tot Sijn volck verkoren
heeft / zyn bequaem den 9/ en 60.

Om u met Godt ende in
Godt te verbliden / den 47/ 50/
96/118/ ende 135.

Om te verwecken alle crea-
turen oft schepselen tot Godts
lof/gebzupcht den 148/ende 150.

Dese achtervolgende zyn
oozbaerlich den genen die hare
versekertheyt ende hulpe in
Godt alleen stellen / den 46/ 62/
63/88/91/97/125/127/ ende 146.

Dese nabolgende begrijpen
in hen eenige beloftenissen ofte
Propheeten van Christo ende
Sijne Kercke ofte vergaderin-
ge / den 2/ 22/ 45/ 50/ 72/ ende
110.

De 41 Psalm is een lof-sang
van den genen die gerechtelich
oozdeelt ober den rechtbeerdig-
gen in sijn tegenspoedt.

De 49 heeft in hem begre-
pen een seer schoone beschrij-
vinge van d'pdelheyt deser
wereldt.

De 82 is een heplige verma-
ninge aen den Princen ende
Richteren des aerderijcks / om
recht te doen na behooren.

De 101 vertoont hoe ende in
wat manieren een goet Prin-
ce hem behoort te dzagen.

De 1/ 103/ ende 128/ geben
u te kennen het geluck en-
de voozspoedt van de mens-
schen die in Godts Wet wan-
delen.

De 90 geeft ter contrarië te
kennen de elendigheyt van den
genen die Godts Wet niet en
achten.

Regi-

Register aller Psalmen, en Lof-sangen.

A.

Als een Hert na water-stroomen. 42
 Als Koning heerscht de Heer. 97
 Als Godt heeft Zion door Sijn' kracht. 126

B.

Behoudt/ o Heere/ want 't getal der vromen. 12
 Bewaert my/ Heere/ weest mijn toeverlaet. 16

D.

De sot sepd't in sijn hert; Daer is geen Godt. 14
 De hemel geeft ons stof. 19
 De Heere wil uw' stem verhooren. 20
 Des Heeren is 't gespan der aerd'. 24
 De Heer is my een licht in mijne wegen. 27
 Des boosen goddeloose sond'. 36
 Des Heeren Naem is groot op aerd'. 48
 De Godt der goden sprecht/ de Heere sal. 50
 De sot sepd't in sijn hert; Daer is geen Godd. 53
 De Lof-sang is in stilligheden. 65
 De Heere Godt zy ons genadig. 67
 De Heer is immers secker goetd. 73
 De Hepd'nen zyn U in Uw' erf gekomen. 79
 Des Heeren grondt-slag is op hepligheden. 87
 Die in des hoogsten schynl-plaets is. 91
 De Heer regeert/ Hy is vol majesteit. 93
 De Heere heeft gesepd't tot Mijnen Heere. 110
 Doe Israël toog upt Egypten-landt. 114
 Dat Israël nu segg'; 't en waer'/ 't en waer'. 124
 Die sich vertronwen op den Heere. 125
 Dat Israël nu segg'; sy hebben my. 129

E.

Een toeblycht is ons Godt almachtig. 46

G.

Godt is mijn Herder; my sal niets ontbeeren. 23
 Godt is in Judaes landt seer wel. 76
 Godt heeft Sijn st-plaets ingenomen. 82
 Gy hebt Uw's volcken landt begunstigt/ Heer. 85
 Gy waert een toeblycht/ ons' vertrech/ en wapen. 90
 Godt/ al-om ge-cert. 99
 Gy gantsche aerde/ juucht den Heer. 100
 Gy knechten/ die den Heer uw' Godt. 113
 Gedenckt aen David doch/ o Heer. 132
 Gy kent my/ Heere/ Gy dooz-grondt. 139
 Gezegent moet de Heer/ mijn rotz-sien wesen. 144

H.

Hoe komt het doch/ dat Gy soo verr' en wijdt. 10
 Hoe lange doch sult Gy/ o Heer. 13
 Hoe lang den Heer verwachtende verwacht. 40
 Hooft/ all' gy volcken/ dit/ staet hier op acht. 49
 Hoe lieflich is Uw' wooning/ Heer. 84

Heere/

Register.

Heere/ neygt tot my / Uw' ooren.	86
Heer/ wilt mijn gebeat verhooren.	102
Hoe goedt/ hoe lieflich is 't dat broeders wonen.	133
I.	
I ch sal U/ Heere/ met mijn mondt.	9
Ich bouw' op mijnen Godt/ op mijnen Heere.	11
Ich sal U minnen/ Godt en Heer almachtig.	18
Ich stell' op U/ mijn vast vertrouwen.	31
Ich sal altijd de Heer.	34
Ich spzack; Ich sal bewaren en in acht.	39
Opcht Godt/ op volck der gantscher aerde.	66
Ich steun' op Uw' getrouwigheden.	71
Ich sal Godts goedighejdt lof-singen eeuwiglicck.	89
't Is goedt/ darmen de Heere.	92
Ich sal van gunst en goedertierenheden.	101
Ich sal de daden van de Heer.	111
Ich hebbe lief/ dewijl de Heere hoozt.	116
Ich hebbe Godt de Heer' gebeden.	120
Ich heff' na bergen op mijn oog.	121
Ich ben verblijdt/ vol vrolichhejdt.	122
Ich heff' tot U/ o Heer/ mijn' oogen-lidt.	123
Ich stozt tot U gebeden.	130
Ich roep' U aen om hulp/ o Heere.	141
Ich riep met mijn stemm' tot de Heer.	142
K.	
K inderen van 't volck van macht.	29
Kromt/ laet ons singen vooz de Heer.	95
L.	
L ooft Godt/ want Hy is goediglich.	106
Looft alle heydenen den Heer.	117
Looft de Heer/ want Hy is goedt.	136
Langs Babels stroom/ langs haer rivieren heenen.	137
Looft Godt/ want onse Godt te singen.	147
Looft en segt roem van Godt de Heer.	148
Laet van Godt zijn lof geseydt.	150
M.	
M ijn ziel singt tot U/ Heere.	25
Mijn Heer/ mijn Godt; doet recht.	26
Mijn hert geeft reden op/ en goede saeckten.	45
Mijn ziel is immers sul tot Godt.	62
Mijne stemm' is op-geheben.	77
Mijn' ziele/ looft den Heer en wilt hem prijsen.	103
Mijn' ziele/ maecht u op/ en looft den Heer.	104
Mijn Godt/ ich sal U/ die Gy Koning zijt.	145
N.	
N U gaet mijn geroep en weenen.	28
Neigt na mijn geschrey Uw' ooren.	61
Neemt/ Herder Israels/ ter ooren.	80
Niet ons/ niet ons/ maer geeft Uw' Naem/ o Heer.	115
O.	
O Goedertieren Heer.	3
O Heere/ wilt mijn stemm' verwachten.	5
O Heer/	

Register.

Ⓞ Heer/ en wilt niet wrecken.	6
Ⓞ p U betrouw' ich t'allen tijden.	7
Ⓞ Heer/ Ⓞ onse Heer/ van welke waerde.	8
Ⓞ Heer/ de Koning is verheugt.	21
Ⓞ m dat Gy/ Heer/ my hebt bezijdt.	30
Ⓞ Heere/ wilt my recht verleenen.	43
Ⓞ Godt/ wy konden met on' ooren.	44
Ⓞ Godt/ neemt mijn gebede ter ooren.	55
Ⓞ gy vergadering der wreeden.	58
Ⓞ Godt/ Gy waert/ die ons verstiet.	60
Ⓞ Godt/ mijn Godt/ mijn toeverlaet.	63
Ⓞ Godt/ verlost my/ helpt my/ siet my aen.	69
Ⓞ Godt/ in wien mijn heyl bestaet.	70
Ⓞ mijne volcken/ wilt mijn' leer aenhooren.	78
Ⓞ Godt/ en swijgt niet/ maer verhoort.	83
Ⓞ Godt/ die in het heyl my leydt.	88
Ⓞ Godt/ Ⓞ Heere Godt der wrecken.	94
Ⓞ Godt/ mijn hert' is my bereydt.	108
Ⓞ Godt/ mijns lofs/ en mijner eere.	109
Ⓞ Heere Godt/ mijn hert in my.	131
Ⓞ Heer/ wilt mijn gebede verhooren.	143
Ⓞ mijn' ziele/ prijst den Heere.	146
P rijst uw's Godts/ des Heeren Naem.	135
R edt my/ Ⓞ Heere/ upt de handen.	59
Redt my/ Heer/ van den mensch/ den boosen.	140
S ingt hzolich in den Heer/ gy knechten.	32
Straft my niet/ Ⓞ Heer der heeren.	38
Siet/ wy loben U/ Ⓞ Godt.	75
Singt den Heer' verblijdt.	81
Singt een nieuw liedt den Heer ter eeren.	86
Singt een nieuw liedt voor Godt de Heere.	98
Soo Godt de Heer het hups niet bouwt.	127
Siet/ looft den Heere/ doet hem eer'.	134
'h Sal U met 't heel hert' loben; 'h sal.	138
Singt nu een nieuw liedt voor den Heere.	149
T wist met die twisten tegen mijn.	35
V olcken van all' 't landt.	47
Verlost en helpt/ en reddet my.	54
Verhoort/ Ⓞ Godt/ my in mijn klagen.	64
W el-salig is de man/ die niet en gaet.	1
Wat woedt het aerderijck/ met een wrebel-moedt?	2
Wanneer ich roep'/ verhoort mijn smecken.	4
Wie is 't/ Ⓞ liefeliche Heer.	15
Wilt/ Heere/ de gerechticheydt.	17
Waerom verliet Gy my/ mijn Godt en Heer?	22
Wel hem/ by wien sijn' sond'/ by hem bedzeven.	32
Wilt	

Register.

Wilt om de boosspoedt van de goddeloose.	37
Wel hem die tegen een elendig man.	41
Wat roemt gy u doch in het boose.	52
Wanneer de Heere op sal staen.	68
Wilt aen den Koning/ Heere/ geben.	72
Waerom verstoet Gy/ Heer/ in eeuwighejdt ?	74
Wel aen/ laet weder een de Heere.	105
Wilt lof aen d' Heer' besteden.	107
Wel-salig is de man/ die eere.	112
Wilt Godt den Heere/ roemen/ loben.	118
Wel-salig zijn sy/ die oprecht'lich gaen.	119
Wel-salig is den bronnen.	128
Z.	
Zijt een genadig Godt/ bermurwt Uw' hert.	51
Zijt my genadig/ & mijn Godt en Heer.	56
Zijt my genadig/ zijt genadig/ Heer.	57

Register van alle de Lof-sangen.

Verheft uw' hert/ ontsluit uw' ooren.	1
Gelooft moet zijn de Heer/ de Godt.	2
Mijn' ziel' maecht groot den Heer.	3
Pu gaet/ Heer/ na Uw' woogdt.	4
O Vader/ die in d'hemel zijt.	5
Ontsluyt ons hert' en Leeraers' mondt.	6

De

P S A L M E N

die men op eenderley wijze singt.

Den Psalm 5. ende 64.

Psalm 14.	53.
Psalm 17.	63. 70.
Psalm 18.	144.
Psalm 24.	62. 95. III.
Psalm 28.	109.
Psalm 30.	76. 139.
Psalm 31.	71.
Psalm 33.	67.
Psalm 36.	68.
Psalm 46.	82.

Den Psalm 51. 69.

Psalm 60.	108.
Psalm 65.	72.
Psalm 66.	98. 118.
Psalm 74.	116.
Psalm 77.	86.
Psalm 78.	90.
Psalm 100.	131. 142.
Psalm 117.	127.
Psalm 140.	Stem: van de Thien Geboden.

D. A.